

[Peder Knudsen.]

Mangel paa Arbejdskraft, vil en Udvidelse af Ferien forværre dette Forhold yderligere. Jeg vil ogsaa tro, at det er af Hensyn hertil, at saa mange Organisationer ikke ved Overenskomstfornyelsen har rejst Kravet om en Udvidelse af Ferien. Derimod har saa godt som alle rejst Kravet om højere Feriegodtgørelse, og en højere Feriegodtgørelse er i allerhøjeste Grad paakrævet, men det har ikke været muligt at gennemføre Kravet, grundet paa Modstand fra Dansk Arbejdsgiverforening.

Det kan siges at være uforstaaeligt, at man fra Dansk Arbejdsgiverforenings Side ikke kan indse det rimelige og retfærdige, og for den Sags Skyld ogsaa det taktisk kloge, i at give Arbejderne en højere Feriegodtgørelse. Det har imidlertid ikke været muligt at overbevise Arbejdsgiverforeningen herom, og dette, mener jeg, siger os klart og tydeligt, at saa vil det heller ikke være muligt at skabe Flertal for et saadant Forslag her i det høje Ting, det forbyder Partistillingen simpelt hen. Forslagsstillerne ved selvfølgelig godt dette, men de har alligevel fundet det rimeligt at stille Forslag herom, og jeg vil hævde, at det tjener ikke noget nyttigt Formaal at stille et saadant Forslag paa nuværende Tidspunkt. Det havde været klogere, om man havde ladet Fagbevægelsen tage Bestemmelse om, naar man ønskede Ferie-spørgsmaalet fremført her i det høje Folketing.

Hvad angaar Loven om Retsforholdet mellem Husbond og Medhjælper, skal jeg sige, at vi fra mit Partis Side er fuldstændig enige med Forslagsstillerne i, at Loven stiller Medhjælperne ringere end Lønarbejderne, og at det derfor vil være rimeligt, at der foretages en Ændring, saaledes at Medhjælperne kommer til at staa paa lige Fod med Lønarbejderne med Hensyn til Ferie.

Mit Parti er, som allerede sagt, velvilligt indstillet over for en Udvidelse af Ferien og for en Forhøjelse af Ferielønnen, og vi tilslutter os gerne Tanken om at lade Spørgsmaalet drøfte nærmere i et Udvalg.

Harald Nielsen: Det foreliggende Lovforslag er jo en Genganger af tidligere Rigsdagssamlingers kommunistiske Initiativ paa dette Omraade, og jeg har allerede to Gange i det høje Ting haft Lejlighed til nærmere at motivere, hvorfor mit Parti ikke har kunnet tiltræde en Lovgivning, udformet paa den Maade, som det her sker

fra kommunistisk Side, og jeg skal derfor ved denne Lejlighed indskrænke mig til nogle faa mere almindelige Bemærkninger.

Det er klart, at ogsaa mit Parti ønsker tilvejebragt saa gode og humane Arbejdsforhold her i Landet som overhovedet muligt, herunder naturligvis ogsaa gode og rimelige Ferieforhold. Men vi har ogsaa stadig haft den Opfattelse, at de Ændringer og Forbedringer, som her muligt skal ske, maa ske i Overensstemmelse med, hvad vi til enhver Tid økonomisk magter. Det maa ske i Overensstemmelse med de økonomiske Fremskridt. Utidig Reformiver er i Virkeligheden skadelig for Fremme af de Formaal, man her har for Øje, og vi synes, at Tidspunktet for Indførelse af en længere Ferie er yderst uheldigt valgt. Jeg havde ogsaa det Indtryk, at den højtærede Arbejdsminister ikke var fremmed for dette Synspunkt. Vi staar midt i en Genopbygningstid, staar midt i et stort og krævende Arbejde med at udbedre de Skader, som økonomisk forvoldtes os i Besættelsestiden.

Jeg tror ogsaa, de fleste er klar over, at disse Skader maa være udbedrede, inden vi kan komme videre frem økonomisk og ogsaa paa anden Maade. Men netop i en saadan Situation, hvori der først og fremmest kræves en øget samlet Arbejdsindsats, synes det os ikke meget rimeligt at indføre en længere Ferie; det er ikke noget velegnet Middel til at fremme Genopbygningen. I hvert Fald synes jeg ikke, man kan foreslaa noget saadant uden samtidig at anvise Kompensation for den Produktionsnedgang, der ellers vilde blive en uundgaaelig Følge af den Ferieforlængelse, som Kommunerne her har foreslaaet. Nu hørte jeg nok, at den ærede kommunistiske Ordfører (Ragnild Andersen) udtalte, at en længere Ferie vilde give et saadant forøget Arbejdsmod, at Arbejdspræstationerne vilde stige, saa man ikke gik tabt af noget. Men jeg tror nok, at man ser mest nøgternt paa det, naar man bedømmer det saaledes, at den, der kommer hjem fra en 3 Ugers Ferie, bestiller ikke mere end den, der kommer hjem fra en 2 Ugers Ferie.

Det forekommer mig heller ikke meget rimeligt at foreslaa en Forøgelse af Feriegodtgørelsen fra 4 til 8 pCt. For det første betyder det i Forbindelse med den længere Ferie en meget væsentlig Forøgelse af Omkostningerne, hvad der yderligere vil handicappe os i Konkurrencen udadtil. Der er i hvert Fald adskillige af os, der ser med Betænelighed paa det høje Omkostningsniveau, som vi er oppe paa; det taaler